

عنوان مقاله:

تاملی بر بازتاب علم معانی در اشعار خواجهی کرمانی با رویکرد انتقادی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد کریمی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر آموزش و پرورش.

الیاس نورایی - دانشیار دانشگاه رازی کرمانشاه.

خلاصه مقاله:

علم معانی، علم پنهان و درونی شعر است. علمی است که به معانی ثانوی جملات می پردازد و با درک و فهم مخاطب و تاثیر کلام بر او مربوط میشود. شعرا و نویسندگان همیشه برآن بوده اند تا شعری بسرایند و نوشته ای بنویسند که خالی از هرگونه عیب و نقص و در اوج فصاحت و بلاغت باشد؛ اما گاهی نیز اشکالاتی بر شعر شعرا و کلام نویسندگان وارد است. خواجهی کرمانی، شاعر مشهور سبک عراقی، در دوره ای از تاریخ ادبی ایران زمین شعر می سروده است که شعر بزرگان ادب پارسی دست به دست می گشته و در محافل مختلف نقل می شده است. دانستن علم معانی و استفاده از آن یک ضرورت و مایه فخر و مباهات بوده است. این مقاله نقدی بر زیبا شناسی عیوب کلام (تنافر حروف و غرابت استعمال) است با ذکر شواهدی از اشعار خواجهی کرمانی. روش کار در این مقاله توصیفی، تحلیلی است و با استفاده از منابع کتابخانه ای تهیه شده است.

کلمات کلیدی:

معانی، عیوب کلام، خواجهی کرمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761630>

